

EMPERYALİSTLERİN “DAYANIŞMA MERKEZİ” VE “GÖREVLİLERİ”

Aydınlık Gazetesi, 15 Ocak 2013

Yıldırım Koç

Türkiye sendikacılık hareketini zayıflatan önemli etmenlerden biri, emperyalistlerden veya emperyalistlerin ortaklarından alınan paralardır.

12 Eylül öncesinde ABD emperyalistlerinden para alanlar biraz utanırdı; herkes onları ayıplardı.

Şimdi ABD ve AB emperyalistlerinden para alanlar utanmıyor. 12 Eylül bazı örgütlerin ve bunların yöneticilerinin ar damarlarını çatlatmış.

Emperyalistler bir de taşeronları aracılığıyla para dağıtıyor. Avrupa Birliği’nde patronlar ve sendikalar birbirine “ortağım” diyor. Bu iki toplumsal sınıf “toplumsal ortaklar” olarak nitelendiriliyor.

Ortada gerçekten bir “ortaklık” mı var? “Toplumsal ortaklar” ifadesi gerçek durumu mu yansıtıyor.

Efendi ile uşak ne kadar ortaksa, emperyalist ülkelerin sermayedarları ile işçi sınıfları ve sendikaları da o kadar ortaktır.

Emperyalist ülkeler bu ilişki içinde kendi ülkelerinin işçi sınıflarını ve sendikalarını “kullanırlar.” Bu örgütler, “sendika” ve “uluslararası dayanışma” görünümü altında, emperyalistlerin politikalarına hizmet eder.

Amerikalıların Dayanışma Merkezi de bu niteliktedir. Parayı ABD Devleti verir, birileri de bu örgütlerde görev yerine getirir.

Bir süre önce “Kim Bu Kadınlar?” başlıklı bir yazı yazmıştım.

Bu yazıda yer alan Molly McGrath hakkında Devrim Duman şu bilgiyi verdi:

“Molly kendisi geçmişte solidarity centerda çalıştığını ancak sonra işten çıkarıldığını söylemişti bana. Şimdi ise AFL-CIO International Campaign Coordinator olarak çalışıyormuş.”

Molly, ABD istihbaratçılarının cirit attığı Dayanışma Merkezi’nde (Solidarity Center) çalışmış. Şimdi de Amerika’daki merkezi işçi örgütünde (AFL-CIO) çalışıyormuş. Bu örgütün uluslararası ilişkiler bölümünde geçmişte Jay Lovestone ve Irving Brown gibi ünlü CIA görevlileri de çalışmıştı.

Sendikacılık hareketi, emperyalistlerin ajanlarına kapılarını kapamalıdır.

Bakû Doğu Halkları Kurultayı’nın “*Avrupa, Amerika ve Japonya’nın İşçilerine Doğu Halkları Kongresi’nin Çağrısı*” bugün de günceldir:

“Bizim yaralarımızı görmediniz; bizim keder ve yakınma dolu şarkılarımızı duymadınız; bizim insan değil de sığır olduğumuzu söylediklerinde, kendi zalimlerinize inandınız. *Sizler ki kapitalistlere köpeklik ediyordunuz; bizi kendi köpekleriniz olarak gördünüz.* Çinli ve Japon köylüler, köylerinden sizin kapitalistleriniz tarafından çıkarıldığında ve bir ekmek parçasının peşinde sizin ülkenize geldiğinde, Amerika’da bu gelişi protesto ettiniz. Ortak kurtuluş davası için sizinle birlikte nasıl mücadele edeceklerini onlara öğretmek için onlara kardeşçe yaklaşmak yerine, bizim cehaletimiz nedeniyle bizi reddettiniz; bizi sizin hayatınızın dışına ittiniz; bizim, sizin sendikalarınıza katılmamıza izin vermediniz. Sosyalist partiler kurmuş olduğunuzu, bir uluslararası işçi örgütü oluşturmuş olduğunuzu duyduk; ancak bu partiler ve bu Enternasyonalin bizim için yalnızca söyleyecek sözcükleri vardı; İngiliz askerleri bize Hindistan’ın kentlerinde ateş ettiklerinde, Avrupa kapitalistlerinin birleşik güçleri bize Pekin’de ateş açtıklarında, Filipinler’de ekmek talebimize Amerikan kapitalistlerince kurşunla yanıt verildiğinde, (bu partilerin ve bu Enternasyonalin) temsilcilerini bizim aramızda görmedik. Ve bizden bazıları, tüm dünyanın emekçilerinin birliği için kalpleri çarparak, sizin Enternasyonalinizin eşiğinde durup, pencerenin demirlerinden içeri baktıklarında, lafta bizi eşitlerinizmiş gibi kabul etseniz de, bizim gerçekte sizler için aşağı bir ırk olduğumuzu gördüler.”